

Nyírtura, 1892. március 18. – Nyíregyháza, 1973. december 12.

Szegény parasztcsalád egyedüli gyermeke. Az elemi iskola öt osztálya után tizenkét éves korától napszámosként, később kubikusként dolgozott, nyáron fagyaltárusítással, télen favágással, cukrászsütemények árusításával igyekezett megélhetését biztosítani. Az első világháborúban katona. 1907-ben csatlakozott a Mezői Vilmos által irányított parasztmozgalomhoz. A folyamatos rendőri zaklatás miatt a család 1926-ban Nyíregyházára költözött. Közreműködésével alakult meg a földmunkás-szakszervezet nyíregyházi csoportja, amelynek elnöke lett, belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. Hamarosan beválasztották a helyi pártvezetőségbe, majd 1934-től a nyíregyházi pártszervezet elnöke. A párton belül ahhoz a csoporthoz tartozott, amely támogatta a Márciusi Frontot. Baloldali politikai agitáció miatt 1937-ben izgatás vádjával elítélték. 1938. október 10-én több társával együtt hat hónapra, Nagykanizsára internálták. 1941. augusztustól 1942. áprilisáig újabb tíz hónapot töltött az internálótáborban. Hazatérése után rendőri felügyelet alá helyezték. 1944 októberében, a front átvonulása után részt vett a nyíregyházi szociáldemokrata pártszervezet újjáalakításában. Ismét elnökké választották; tisztét 1948-ig töltötte be. Bekerült az 1944. október 31-én megalakult ideiglenes városi tanácsba, majd az azt felváltó városi képviselő-testületbe, novembertől kultúratanácsnok volt. 1944. december 17-étől közel fél évig pártja képviselője a Szabolcs Vármegyei Nemzeti Bizottságban. 1945. márciusában megválasztották a helyi földigénylő bizottság elnökévé, az év végéig irányította a földosztást, amelynek során 2 kat. hold gyümölcsöst kapott. 1945. november 4-én a Szabolcs és Szatmár-Bereg megyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1947. március 10-étől szeptember 12-éig Zemplén megye főispánja. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon korábbi választókerületében pótképviselő lett. 1947. december 10-én a pártvezetés döntése alapján ő kapta a mandátumot. A két munkáspárt egyesítésével nem értett egyet, kitartott a magántulajdon, elsősorban a földmagántulajdon fenntartása mellett, és helytelenítette a Szociáldemokrata Párt szovjetbarát külpolitikai orientációját. Az SZDP Politikai Bizottsága 1948 márciusában kizárta a pártból, majd április 26-án mandátumától is megfosztották. A művelésre kapott 2 kat. hold gyümölcsöst is elvették tőle; ezt követően visszavonult a politikai élettől. 1956 októberében Nyíregyházán az ő vezetésével szervezték újjá a szociáldemokrata párt megyei szervezetét; 31-én választották elnökké. A forradalomban betöltött szerepéért később nem börtönözték be, de közéleti szerephez nem juthatott.